

BAUDOIN
TRAVESTI
DE MIRCEA CĂRTĂRESCU

Traducere din limba franceză de Anamaria Pravencu

HUMANITAS

Redactor: Iuliana Pop
Letraj și designul copertei: Irina Stelea
Tipărit la Proeditură și Tipografie

Copyright © Edmond Baudoin și *L'Association*, 2007, 2011

Copyright © Jumătatea plină, 2011, pentru traducerea în limba română

Copyright © HUMANITAS, 1994, 2011, pentru textul din *Travesti*, de Mircea Cărtărescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BAUDOIN, EDMOND

Travesti de Mircea Cărtărescu / Baudoin; trad.: Anamaria Pravicencu. –

București: Humanitas; Ploiești: Jumătatea plină, 2011

ISBN 978-973-50-3276-0; ISBN 978-606-92742-1-7

I. Cărtărescu, Mircea

II. Pravicencu, Anamaria (trad.)

741.5

821.135.1-31

*Acest volum a beneficiat de susținerea Ambasadei Franței în România în cadrul
Programului de sprijin pentru editare „Nicolae Iorga“.*

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 021 311 23 30 / 0372 189 509

JUMĂTATEA PLINĂ

Str. Iuliu Maniu nr. 2, Ploiești, România
www.concursbd.blogspot.com

SUNT LA BUCUREȘTI, E LUNA MAI 2006, MERG PE STRĂZI, FAC CROCHIURI, FAC FOTOGRAFII. MERG PRIN BUCUREȘTI ÎN 2006 ȘI ÎNCERC SĂ MI-L IMAGINEZ ÎN 1973, ANUL ÎN CARE VICTOR AVEA ȘAPTESPREZECE ANI. CÂND VICTOR AVEA ACEASTĂ VÂRSTĂ, EU AVEAM TREIZECI ȘI UNU, TRĂIAM LA NISA ȘI AVEAM DOI COPII.

MERG PRIN BUCUREȘTI ȘI MĂ GÂNDESC: OARE LULU SAU VICTOR SAU MIRCEA CĂRTĂRESCU AU TOCIT CU TĂLPILE LOR ASFALTUL ACESTUI TROTUAR CARE-MI PARE VECHI? OARE OCHII LOR S-AU OPRIT PE ACEASTĂ FAȚADĂ?

LUCREZ LA O CARTE A LUI MIRCEA CĂRTĂRESCU, „LULU” ÎN FRANCEZĂ, „TRAVEȘTI” ÎN ROMÂNĂ. ÎMI PLACE MAI MULT TITLUL „TRAVEȘTI”. SCRIND, NU PUTEM DECÂT SĂ TRĂDĂM ADEVĂRUL, SĂ-L TRAVEȘTIM, IAR EU TRĂDEZ O TRĂDARE.

LA ȘAPTESPREZECE ANI VICTOR VOIA SĂ DEVINĂ UN MARE SCRIITOR, CEL MAI MARE. ÎȘI PROMITEA SĂ LUCREZE NOAPTEA LA LUMINA UNEI LUMÂNĂRI, SĂ FIE SLAB ȘI SĂ NU SE PREOCUPE DE FEMEI.

LA VÂRSTA LUI, ÎI INVIDIAM PE TINERII ÎN SCAUNE CU ROTILE.

DACĂ AȘ FI HANDICAPAT, ÎMI SPUNEAM, N-AȘ MAI AVEA DORINȚA DE A MERGE SĂ DANSEZ CU FETELE. AȘ FI ÎN SFÂRȘIT OBLIGAT SĂ DESENEZ TOT RESTUL VIETII MELE. ÎMI PLIMBAM BOALA PRIN NISA, LE CLÉZIO ÎNCĂ NU SCRISESE „PROCESUL-VERBAL”, ORAȘUL ÎNCĂ MAI EXISTA, BOGAȚII ÎȘI REVENDICAU BOGĂȚIA, MUNCITORII CULTURA LOR MUNCITOREASCĂ.

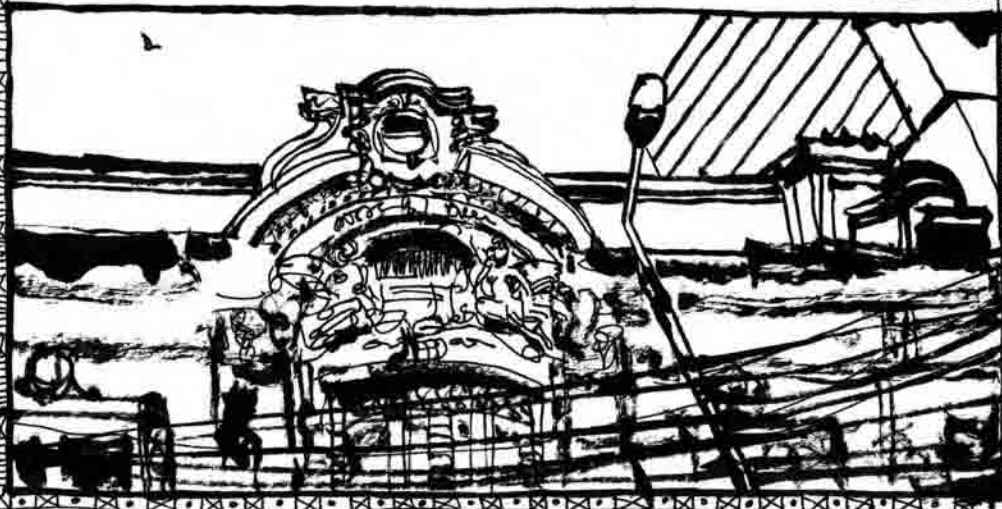
BUCUREȘTI, ÎN 1973, ÎNCĂ NEDEȘFIGURAT DE CĂTRE UN OM CARE URMA SĂ-ȘI IA PUTEREA DE A O FACE.

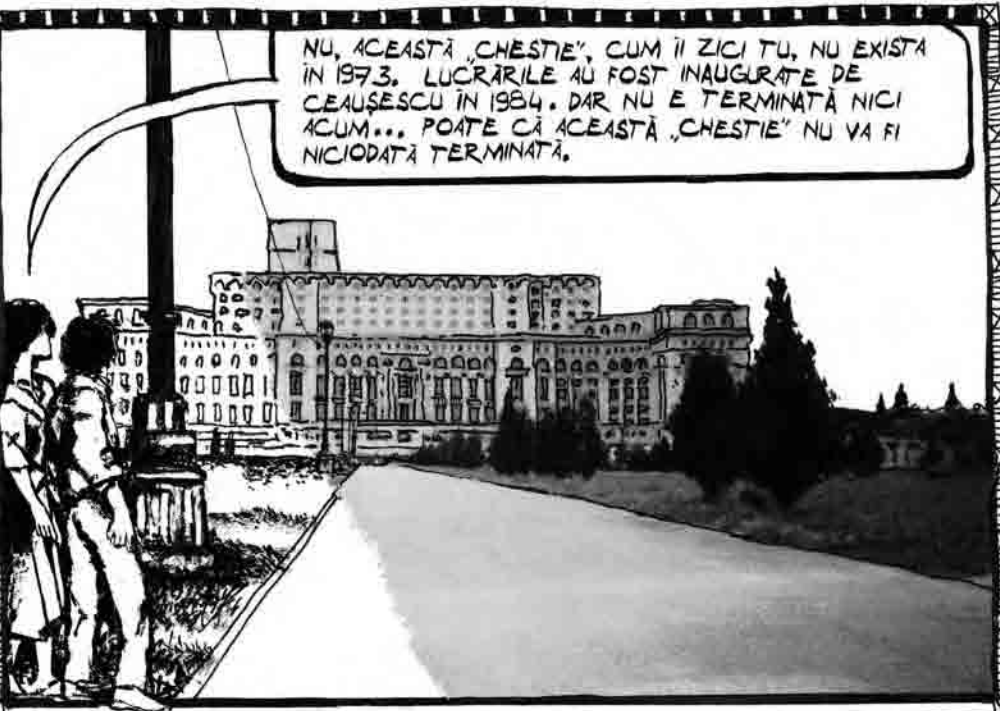

„TRAVESTI”... PRIMELE RÂNDURI DIN CARTE SPUN: „Prietene, cum să lupt cu himera mea?” ... „Cum să scap de rujul aceia întins pe viața mea ca pe o oglindă?”

MERG PRIN BUCUREȘTI ÎN 2006 ȘI ÎNCERC SĂ MI-L IMAGINEZ ÎN 1973, ANUL ÎN CARE MIRCEA CĂRTĂRESCU AVEA ȘAPTESPREZECE ANI. LA VREMEA ACEEA AVEAM TREIZECI ȘI UNU, IAR ORAȘUL MEU ERA NISA, ÎN FRANȚA. ÎNCERC SĂ GĂSESC FĂRĂME DINTR-UN ORAȘ CARE NU MAI EXISTĂ, SĂ MĂ ÎNTORC ÎNTR-UN TIMP CARE NU-MI APARTINE, SĂ LUPT ÎMPOTRIVA HIMEREI MELE, DEVENIND PRIETENUL HIMEREI LUI MIRCEA... SAU VICTOR ?

NU, ACEASTĂ „CHESTIE”, CUM ÎI ZICI TU, NU EXISTĂ ÎN 1973. LUCRĂRILE AU FOST INAUGURATE DE CEAUȘESCU ÎN 1984. DAR NU E TERMINATĂ NICI ACUM... POATE CĂ ACEASTĂ „CHESTIE” NU VA FI NICIODATĂ TERMINATĂ.

„TRAVESTI” NU ESTE UN ROMAN PE CARE ÎL PUTEM NUMI „AUTOBIOGRAFIC”. MIRCEA CĂRTĂRESCU SCRIE „EU” DIN SPATELE UNEI MĂȘTI. ACEASTĂ MĂSCĂ ARE UN PRENUME: VICTOR. DECI VICTOR E CEL CARE SE VISEAZĂ VIITOR GENIU BLESTEMAT.

VICTOR ESTE, ÎN CARTE, OBSERVAT CU UN OCHI CRITIC DE EL ÎNSUȘI DEVENIT AUTOR DE ROMANE DE SUCCES... SPUS ASTFEL, PARE SIMPLU. DOAR CĂ MAI ESTE ȘI LULU: „RUȘUL acela întins pe viața mea ca pe o oglindă”, DOAR CĂ VICTOR ADOLESCENT CONTINUĂ SĂ TRĂIASCĂ ÎN VICTOR ADULT, DOAR CĂ MAI ESTE ȘI O SORĂ IUBITĂ ȘI DISPĂRUTĂ, DOAR CĂ ...

...NU ȘTIU CUM
O SĂ MĂ DESCURC.

elălalt **CIORAN**

...într-o grădina după
ETELE

PĂI NU, E SIMPLU. ÎL PUI ÎN SCENĂ PE MIRCEA CARE ÎȘI OBSERVĂ FANTOMA VICTOR, UN SCRITOR CARE-ȘI PRINEȘTE FANTOMA ADOLESCENT, IAR ACESTA ÎL TINTUIEȘTE DIN PRIVIRE PE MIRCEA ÎNTR-O OGLINDĂ. IAR TU SPIONEZI TOATE ACESTE FANTOME, PLUS PE ALE TALE.

MUNȚII ALBAȘTRI DIN FUNDAL SUNT CARPAȚII ?

DA.

ȘI CHIAR PE ACEST DRUM A TRECUT AUTOCARUL CARE ÎI DUCEA PE VICTOR ȘI PE LULU ÎN TABĂRĂ LA BUDILA ?

ÎN MOD SIGUR.

Foarte devreme, într-o dimineață înghețată, cu ciripit de vrăbii și crengi aurii de copac, ne-am adunat în curtea liceului, sub un panou de baschet, și așteptam autobuzul care avea să ne ducă la **BUDILA**. Colegii mei, pe care azi mi-i amintesc cu amuzament și cu un pic de nostalgie, cum îmi aduc aminte toată epoca bizară a rockului și a hipsterilor, a magnetofonului și a revoluțiilor fără motiv, pe atunci mă oripilau, îmi simțeam ca pe o hidră ostilă sau o societate ocultă din care n-aveam să fac parte niciodată. Tâmpenia și vulgaritatea lor mă revoltau, fără să-mi dau seama că era doar stilul vremii și că, dincolo de pufoșmele lor alintate, nu erau decât puștii eterni, amorfi și răvășiți de diluviul hormonal, din care aveau să iasă pe bandă rulantă inginerii, economiștii și șoferii de autocisterne, toți serioși și responsabili, de mai târziu. Pe când din mine n-avea să iasă nimic, deși mă imaginam produsul final și absolut al umanității.